

Kohtuasi C-133/20

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

11. märts 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaade kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

6. märts 2020

Kassatsioonkaebuse esitaja:

European Pallet Association e. V.

Vastustaja kassatsioonimenetluses:

PHZ BV

[...]

HOG E RAAD DER NEDERLANDEN

TSIVIILKOLLEGIUM

[...] [kohtuasja number]

Kuupäev: 6. märts 2020

KOHTUMÄÄRUS

Kohtuasjas

Saksa õiguse alusel asutatud juriidiline isik EUROPEAN PALLET ASSOCIATION e. V., asukoht Münster, Saksamaa,

kassatsioonkaebuse esitaja,

edaspidi „EPAL“,

[...]

versus

PHZ B. V.

asukoht Zoetermeer,

vastustaja kassatsioonimenetluses,

edaspidi „PHZ“,

[...] [lk 2]

1. Kohtuasja edasine menetlus kassatsioonikohtus

1.1 [...]

1.2 [...] [menetlus liikmesriigi kohtus]

2. Lähtekohad ja asjaolud

2.1 Kassatsioonimenetluses võib lähtuda järgmisest:

- i) EPALile kuulub kaubamärgitaotluse nr 472415 alusel 22. detsembril 1998 muu hulgas (klassidesse 6 ja 20 kuuluvate) kaupade „taaskasutatavad kaubaalused“ jaoks registreeritud EL-i sõna- ja kujutismärk EPAL. Kõnealune kaubamärk on kollektiivkaubamärk.
- ii) Niinimetatud EUR/EPAL-kaubaaluste standard on kehtestatud eraõigusliku süsteemiga (edaspidi ka „EPAL-süsteem“). See süsteem näeb ette, et kõnealused kaubaalused (edaspidi „euroalused“) peavad ka pärast parandamist vastama teatavatele normidele ja standarditele. Süsteemist tulenevalt võivad euroaluseid toota ja parandada, aga ka nendega kaubelda ainult EPALilt vastava litsentsi saanud ettevõtjad (litsentsisaajad).
- iii) EPAL tegeleb euroaluste haldamise ja nende kvaliteedi kontrollimisega. Kõnealused kaubaalused tuleb märgistada põletusmärgi EUR ja/või EPAL kandmisega klotsile ning ainult nii võib neid turule viia. EPALi eesmärk on luua ja hoida toimivana ühtse kvaliteedi ja ühesuguste omadustega kaubaaluste ülemaailmne avatud ühiskasutussüsteem, mis võimaldab kaubaaluste vahetamist. EPAL võitleb ka kaubaaluste võltsimise vastu.
- iv) PHZil ei ole eespool punktis ii nimetatud litsentsi. 2014. aastal parandas ja müüs ta edasi EPALi kaubamärki kandvaid euroaluseid.

2.2.1 Käesolevas kohtuasjas palub EPAL niivõrd, kui see on kassatsioonimenetluses veel oluline:

- tuvastada, et PHZ rikkus kaubamärgiõigust või tegutses õigusvastaselt, kui ta parandas ja turustas algselt EPALi kaubamärgi all turule viidud kaubaaluseid;
- kohustada sunniraha hoiatusel lõpetama EPALi kaubamärgiga kaubaaluste parandamine ja edasine turustamine.

EPAL märgib selle kohta kokkuvõtvalt, et lisaks parandamisele tegeles PHZ EPALi kaubamärki kandvate euroaluste edasise turustamisega. [lk 3]

2.2.2 Rechtbank [Den Haag (Haagi esimese astme kohus, Madalmaad; edaspidi „esimese astme kohus“)] rahuldab hageja nõude euroaluste edasise turustamise osas, aga jättis selle rahuldamata euroaluste pelka parandamist puudutavas osas.¹

2.2.3 [Gerechtshof Den Haag (Haagi apellatsioonikohus, Madalmaad; edaspidi „apellatsioonikohus“)] jättis esimese astme kohtu otsuse muutmata osas, millega sunniraha ähvardusel kohustati PHZi viivitamata pärast nimetatud otsuse kättetoimetamist lõpetama EPALi kaubamärki kandvate ja PHZi parandatud kaubaaluste edasise turustamise ja sellest edaspidi hoiduma, kui parandamise käigus on muudetud kaubaaluste seisukorda märkimisväärsel määral Benelux Gerechtshof'i (Beneluxi kohus) otsuse Valeo tähenduses. Ülejäänud osas tühistas apellatsioonikohus esimese astme kohtu otsuse ja jättis EPALi nõuded rahuldamata.² Apellatsioonikohus põhjendas oma otsust kassatsioonimenetluse seisukohast olulises osas järgmiselt.

Esimese astme kohtu kohaldatud keeldu ei ole vaidlustatud osas, milles see puudutab selliste kaubaaluste turustamist, mida PHZ ise parandab ja mille parandamine seisneb euroaluste „seisukorra muutmises märkimisväärsele määral“ Benelux Gerechtshofi (Beneluxi kohus) otsuse Valeo tähenduses (kohtuotsuse punkt 3.2).

Vaidlusalused euroalused viis turule kaubamärgi omanik või tehti seda tema nõusolekul. Käesolevas asjas veel kohaldatava nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1; edaspidi „määrus nr 207/2009“) artikli 13 kohaselt võib EPAL keelata edasise turustamise ainult siis, kui EPALil on põhjendatud alus seista vastu kaupade edasisele turustamisele, eelkõige kui kaubaaluste seisukord on pärast turuleviimist muutunud või kahjustada saanud (kohtuotsuse punkt 3.6).

¹ [...] [esimese astme kohtu otsuse avaldamisviide].

² [...] [apellatsioonikohtu otsuse avaldamisviide].

EPAL tõi apellatsioonimenetluses esile, et seisukorra muutusena määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 tähenduses tuleb käsitada kaubaaluste kahjustumist enne parandamist, mitte aga nende parandamist. Seetõttu ei ole parandamine tema sõnul enam kaubaaluste seisukorra muutumine. See tähendab, et kaubamärgiõiguste rikkumisele tuginevat nõuet ei saa rahuldada sel põhjusel, et esineb muutus määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 tähenduses, sest pole väidetud ega tuvastatud, et PHZ oleks kaubelnud kahjustatud kaubaalustega (kohtuotsuse punktid 4.2–4.3).

EPAL leiab, et põhjendatud alus määruse nr 207/2009 artikli 13 tähenduses on siiski olemas, sest kui parandamine ei toimu litsentsi alusel, siis ei ole enam tagatud, et kaubamärk täidab oma ülesannet tähistada päritolu või tagada kvaliteet (kohtuotsuse punktid 4.4 ja 4.7).

Kaubamärgiomanik saab keelata kaupade edasise turustamise ainult siis, kui tal on selleks põhjendatud alus ja edasine turustamine kahjustab või võib kahjustada kaubamärgi ülesandeid (kohtuotsuse punkt 4.5).

Kaubamärgi ülesannet tähistada päritolu kahjustatakse muu hulgas juhul, kui edasimüüja kasutab kaubamärki oma reklaamis viisil, mis võib jätta mulje, nagu oleks tema ja kaubamärgiomaniku (käesolevas asjas: EPAL ja/või tema liikmed) vahel majanduslik seos, ning eelkõige mulje, nagu kuuluks edasimüüja kaubamärgi omaniku turustusvõrku või et nende kahe isiku vahel oleks teatav erisuhe. PHZ müüb enda ostetud kaubaaluseid edasi. Seega müüb ta kasutatud kaupa, kusjuures on alust eeldada, et tema kliendid teavad seda. PHZ on avaldanud sellekohase teabe [lk 4] oma veebisaidil, kus on esitatud EPALi kaubamärgiga tähistatud euroaluse kujutis. Nende asjaolude põhjal ei saa järeldada, et tekib mulje, nagu oleks PHZ ja EPAL või tema liikmed omavahel majanduslikult seotud või et PHZi veebisait kahjustaks oluliselt kaubamärgi mainet (kohtuotsuse punkt 4.9).

EPALi kollektiivkaubamärgi ülesanne on tagada, et sellega tähistatud kaubad pärinevad EPALi liikmelt või litsentsisaajalt (et see on nende on algne päritolu); see kinnitab nende kvaliteeti esmakordse turuleviimise ajal. Kaubamärgi ülesanne ei ole tagada, et kvaliteet säilib ka edaspidi või et kolmandad isikud kaupa ei paranda. Seetõttu ei ole võimalik kollektiivkaubamärgile tuginedes saavutada see, et pärast seda, kui kaubaalused on kaubamärgiomaniku loal turule viidud, võivad neid kindlaksmääratud tingimustel parandada ainult kaubamärgiomaniku liikmed ja litsentsisaajad, et tagada kauba kvaliteedi säilimine pärast esmakordset turuleviimist. Vastupidi EPALi väitele ei kahjusta kaubamärgi ülesannet tähistada päritolu see, et parandamine ei toimu litsentsi alusel ja selle tagajärjel ei ole edasise turustamise korral enam võimalik tagada euroaluste ühtset kvaliteeti (kohtuotsuse punkt 4.10).

Eespool nimetatud põhjustel ei kahjustata ka kvaliteedi tagamise ega investeeringutega seotud ülesandeid. Pealegi järeldub EPALi seisukohast,

mille kohaselt ei muuda PHZi poolne parandamine kaupade seisukorda, et parandatud kaubaaluste edasine turustamine ei kahjusta kaubamärgi kõnealuseid ülesandeid, sest kaubaaluseid ei ole (seega) parandamise tagajärjel muudetud ja nende kvaliteet ei ole kehvem kui enne parandamist, mistõttu ei saa parandamist pidada EPALi kaubamärgi mainet kahjustavaks (kohtuotsuse punkt 4.11).

Teise võimalusena esitatud EPALi väide, mille kohaselt kaasneb sellega, kui parandamine ei toimu litsentsi alusel, alati seisukorra muutmine märkimisväärsel määral, on vastuoluline ja ebaloogiline ning eelöeldud arvestades asjakohatu (kohtuotsuse punkt 4.13).

Puudub põhjendatud alus määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 tähenduses, sest PHZi poolne edasine turustamine ei mõjuta ega saagi mõjutada EPALi kaubamärgi ülesandeid (punkt 4.14). EPALi kaubamärgist tulenevad õigused on vaidlusaluste euroaluste suhtes järelikult ammendunud (kohtuotsuse punkt 5.1).

Teise võimalusena väidab EPAL, et tegemist on õigusvastase tegevusega. EPAL lähtub selle nõude puhul sellest, et PHZ kahjustab EPALi süsteemi, turustades EPALi kaubamärgiga kaubaaluseid, mis ei vasta nimetatud süsteemi tingimustele. Põhimõtteliselt tugineb õigusvastasel tegevusel rajanev nõue väitele, et PHZ kasutab EPALi kaubamärki, mistõttu on ka selle nõude kohta otsuse tegemise tulemus sama nagu kaubamärgist tulenevate õiguste alusel esitatud nõude puhul (kohtuotsuse punkt 5.3).

3. Kassatsioonkaebuse väite hinnang

3.1.1 Kassatsioonkaebuse väite esimene osa käsitleb EPALi seisukohta, mille kohaselt on EPALil põhjendatud alus keelata kaubaaluste edasine turustamine, sest nende seisukord on muutunud või kahjustatud.

Esimese osa alapunktides 1.1.1 ja 1.1.2 heidetakse ette, et apellatsioonikohus jättis (kohtuotsuse punktis 4.2) tähelepanuta, et EPAL tugines põhjendatud alusele, milleks on eesmärk säilitada EPALi süsteem ja korraldada kontrolli selle süsteemi ohustamise takistamiseks. Lisaks heidetakse ette, et apellatsioonikohus jättis tähelepanuta, et EPALi väidete kohaselt kaasneb sellega, kui euroaluseid parandab PHZ (või muu [lk 5] kui litsentsi saanud isik), alati seisukorra muutmine märkimisväärsel määral. EPALi väide, et kauba seisukord muutub, kui need saavad enne parandamist kahjustada, ei muuda tõsiasi, et iga PHZi teostatavat parandamist tuleb käsitada seisukorra muutmisena märkimisväärsel määral.

Esimese osa alapunkt 1.1.3 sisaldab vastuväiteid apellatsioonikohtu põhjendustele kohtuotsuse punktis 4.3 ja selles leitakse (kokkuvõtvalt), et muutus võib esineda ka juhul, kui kaup ei kahjustata.

Esimese osa alapunktis 1.1.4 heidetakse ette, et apellatsioonikohus jättis kohtuotsuse punktis 4.3 tähelepanuta EPALi väite, mille kohaselt ei mõjuta see, kui PHZi parandab kahjustatud kaubaaluseid, tõsiasja, et kaubaaluste kahjustamise tõttu oli nende seisukord juba muutunud.

Esimese osa alapunktis 1.1.5 heidetakse ette, et apellatsioonikohus ei järginud (kohtuotsuse punktis 4.13) väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt ei tohi poole teise võimalusena esitatud väiteid jätta tähelepanuta üksnes seetõttu, et need on vastuolus viimase esitatud põhiargumentidega.

3.1.2 Väite teises osas märgitakse, et apellatsioonikohus asus (kohtuotsuse punktis 4.5) vääradele õiguslikule seisukohale, leides, et kaubamärgiomanik võib seista vastu kaupade edasisele turustamisele ainult juhul, kui i) esineb põhjendatud alus ja ii) edasine turustamine võib kahjustada kaubamärgi ülesandeid. Kui kaubamärgiomanikul on põhjendatud alus seista vastu kaupade edasisele turustamisele, siis tähendab see ühtlasi, et turustamine kahjustab kaubamärgi ülesandeid. Seega ei ole tegemist kahe tingimusega, mis peavad olema eraldi täidetud.

3.1.3 Väite kolmanda osa alapunktis 3.1 heidetakse esmalt ette, et apellatsioonikohus jättis (kohtuotsuse punktis 4.9) tähelepanuta, et ennistatud kauba turustaja peab üldjuhul tegema mõistlikkuse piires kõik võimaliku, et oleks selge, et tegemist on ennistatud kaubaga. Lisaks ei võtnud apellatsioonikohus arvesse, et muljet majanduslikust seosest PHZi ja EPALi või tema liikmete vahel ei loo mitte ainult vaidlusaluse kauba reklaam, vaid ka selle kauba turustamine ning igal muul viisil kaubamärgiga identse või sarnase tähise kasutamine. Seejuures võib näiteks olla oluline, kas kaupade märgistamisega hoitakse ära väär mulje, nagu oleks kaubamärgiomaniku ja kolmanda isiku vahel majanduslik seos. Sellega seoses tuleb viidata Benelux Gerechthof'i (Beneluxi kohus) otsusele Valeo³, Euroopa Liidu Kohtu (edaspidi „Euroopa Kohus“) otsusele Viking Gas vs. Kogan Gas⁴ ja Hoge Raad'i (Madalmaade kõrgeim kohus) otsusele Kool vs. Primagaz⁵.

3.1.4 Väite kolmanda osa alapunktis 3.2 kritiseeritakse apellatsioonikohtu põhjendusi (kohtuotsuse punktis 4.10), mille kohaselt ei ole kaubamärgi ülesanne tagada kvaliteeti pärast esmakordset turuleviimist; kaubamärk ei taga, et kolmandad isikud kaupa ei paranda, ning kollektiivkaubamärgiga ei ole võimalik saavutada olukorda, kus kaubaaluseid võivad pärast nende turuleviimist kaubamärgiomaniku loal teatavatel kindlatel tingimustel parandada ainult teatavad (juriidilised) isikud, see tähendab

³ 6. novembri 1992. aasta kohtuotsus [avaldamisviide] [kohtuasjad A 89/1 ja A 91/1].

⁴ 14. juuli 2011. aasta kohtuotsus, C-46/10, EU:C:2011:485.

⁵ 5. jaanuari 2018. aasta kohtuotsus, NL:HR:2018:10.

kaubamärgiomaniku liikmed või litsentsisaajad, et tagada kvaliteet ka pärast esmakordset turuleviimist.

Väite kolmanda osa alapunktis 3.2.1 heidetakse apellatsioonikohtule ette selle tähelepanuta jätmist, et EPALi kaubamärgi ülesannete puhul ei ole tegemist [lk 6] mitte ainult kvaliteediga esmakordse turuleviimise ajal, vaid ka pärast seda. See tuleneb kaupade omadustest: need on üksteisega asendatavad, mõeldud (korduvaks) taaskasutamiseks ja neile paigutatakse tihti väga suuri raskusi. Kaubaaluste tootmisel ja parandamisel tuleb seetõttu järgida rangeid nõudeid ning kasutajatel peab olema kindlustunne, et kaubaalused vastavad neile nõuetele.

Väite kolmanda osa alapunktis 3.2.2 heidetakse apellatsioonikohtule ette seda, et ta ei võtnud kohtuotsuse punkti 4.10 viimases lauses arvesse seda, et EPALi väidete kohaselt rikub EPALi kui kaubamärgiomaniku õigusi üksnes nende kaubaaluste edasine turustamine, mida PHZ parandas ja millel on EPALi kaubamärk. EPAL tõi nimelt esile, et kui PHZ soovib kaubaaluseid parandada ilma EPALiga liitumata, siis peab ta EPALi kaubamärgi kas eemaldama või üle värvima, et avalikkusele oleks selge, et kaubaalused on ennistatud. EPALi kollektiivkaubamärgi saab eemaldada ilma toote kasutatavust või kaubanduslikku väärtust mõjutamata.

Väite kolmanda osa alapunktis 3.2.3 heidetakse ette, et apellatsioonikohus jättis (kohtuotsuse punktis 4.10) tähelepanuta kollektiivkaubamärgi laadi ja eriomased tunnused. EPALi kollektiivkaubamärgi kasutamist reguleerivad eeskirjad sisaldavad tingimusi nii EPALi liikmetele kui ka kaubamärgi nendepoolsele kasutamisele. Seetõttu on EPALi kollektiivkaubamärgil kindlasti ülesanne tagada kvaliteet ka pärast esmakordset turuleviimist. Väite kolmanda osa alapunktis 3.2.4 heidetakse ette, et apellatsioonikohus asus vääralt õiguslikule seisukohale, kui eeldas, et kaubamärgi ülesanne tähistada päritolu on asjakohane ainult esmakordse turuleviimise ajal, mitte aga pärast seda. Määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 sõnastuse kohaselt hõlmab see kaupade edasist turustamist pärast nende turuleviimist.

3.1.5 Väite neljandas osas kritiseeritakse apellatsioonikohtu põhjendust (kohtuotsuse punktis 5.3), et kuna EPALi nõue, mis rajaneb õigusvastasel tegevusel, põhineb sisuliselt argumendil, et PHZ kasutab EPALi kaubamärki, siis on selle nõude lahendamise tulemus sama nagu kaubamärgiõiguse alusel esitatud nõudel. Väite neljandas osa alapunktis 4.1 märgitakse, et apellatsioonikohus jättis tähelepanuta EPALi väite, mille kohaselt PHZ ei järgi parandamisel selles suhtes kehtestatud rangeid kvaliteedinõudeid ja tingimusi ega muid EPALi liikmetele siduvaid kohustusi, ent turustab kaubaaluseid ikkagi euroalustena. Seega saab PHZ EPALi ja tema liikmete arvel EPALi süsteemist kasu, tegeleb kõlvatu konkurentsiga ja ohustab EPALi ühendust ja süsteemi. Apellatsioonikohus jättis põhjendamata kontrollimata, kas selline käitumine on EPALi kui kollektiivkaubamärgi omaniku suhtes õigusvastane.

- 3.2.1 Kõik kassatsioonkaebuse väite osad peale neljanda käsitlevad seega küsimust, kas EPAL saab oma kollektiivkaubamärgile tuginedes seista (2009. aastal vastu võetud ja käesolevas asjas veel kohaldatava) määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 alusel vastu sellele, et PHZ, kes ei ole EPALi liige ega litsentsisaaja, müüb edasi EPALi kaubamärgiga tähistatud kaubaaluseid, mille EPAL turule viis ja mida PHZ parandas.
- 3.2.2 Määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 kohaselt koostoimes sama artikli lõikega 1 on see võimalik ainult juhul, kui EPALil on selleks põhjendatud alus, mis sätte sõnastuse järgi esineb eelkõige juhul, [lk 7] kui kaupade seisukord on pärast turuleviimist muutunud või kahjustada saanud.
- 3.2.3 Euroopa Kohtul ei ole veel välja kujunenud seisukohta küsimuse suhtes, kas (ja millistel asjaoludel) võib kaubamärgiga tähistatud parandatud toodete edasine turustamine olla põhjendatud alus kaubamärgiomaniku vastuseisuks kaubamärki kandvate kaupade edasisele turustamisele, kui parandamine ei toimu litsentsi alusel.
- 3.2.4 Selle keskse probleemi põhjal tekib esimene küsimus, kas Euroopa Kohtu poolt nõukogu 21. detsembri 1988. aasta esimese direktiivi 89/104/EMÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1989, L 40, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 92) (ja eelkõige selle) artikli 5 lõike 1 punkti a tõlgendamise käigus välja kujundatud kaubamärgi ülesannete (kaubamärgi ülesanne tähistada kauba või teenuse päritolu ja tagada selle kvaliteet, samuti muud ülesanded, nagu teabe, investeeringute ja reklaamiga seotud ülesanded)⁶ käsitus kaubamärgi kaitse ulatuse kindlaksmääramiseks on asjakohane ka määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 kohaldamisel ning kas sel juhul tuleb tõlgendada põhjendatud aluse mõistet või on mingi lisatingimus, millele kaubamärgiomanik peab vastama, et kaupade edasisele turustamisele tulemuslikult vastu seista. Lisaks tekib küsimus, kas põhjendatud alus esineb alati, kui kaupade edasine turustamine kahjustab või võib kahjustada ühte või mitut eelnimetatud kaubamärgi ülesannet.
- 3.2.5 On võimalik, et kaubamärgiomaniku võimalus seista vastu parandatud kauba edasisele turustamisele oleneb sellest, a) kas kaubaks on tooted, mille parandamisel tuleb järgida rangeid tehnilisi nõudeid, näiteks seoses ohutusega, ja b) kas parandamine seisneb kauba seisukorra muutmises märkimisväärsel määral (nii nagu seda käsitleti Benelux Gerechthofi (Beneluxi kohus) praktikas Beneluxi toonaste õigusnormide kohta⁷). Seega puudutab see küsimust, kas põhjendatud aluse esinemine oleneb asjaomase kauba või tehtud paranduse laadist.

⁶ Vt viimati 19. septembri 2013. aasta kohtuotsus, C-661/11, EU:C:2013:577 (Martin y Paz vs. Depuydt).

⁷ 6. novembri 1992. aasta kohtuotsus [avaldamisviide] [kohtuasjad A 89/1 ja A 91/1] (Automotive vs. Valeo).

3.2.6 Siinjuures tekib ka küsimus, kas hinnangut põhjendatud aluse esinemisele mõjutavad või võivad mõjutada erilised asjaolud, nagu on käesoleval juhul kirjeldatud eespool punkti 2.1 alapunktides ii ja iii.

3.2.7 Kui lähtuda Euroopa Kohtu otsusest kohtuasjas Viking Gas vs. Kosan Gas⁸, siis võib asuda seisukohale, et põhjendatud alus esineb juhul, kui kaubamärki kasutatakse viisil, mis võib jätta mulje, et kaubamärgiomaniku (või tema litsentsisaaja) ja kaupade edasimüüja vahel on majanduslik seos ning eelkõige, et viimane kuulub kaubamärgi omaniku turustusvõrku või et nende kahe isiku vahel on teatav erisuhe. Teisest küljest võimaldab viidatud otsus asuda ka seisukohale, et põhjendatud alus puudub, kui pärast kaubaaluste parandamist antakse selgelt teada, et neid aluseid ei parandanud kaubamärgiomanik ega ükski tema litsentsisaaja. Sellega seoses võib kaaluda kaubaaluste märgistamist, vajaduse korral koos kaubamärgi eemaldamisega. Siinjuures võib olla oluline, kas kaubamärki [lk 8] on lihtne eemaldada, ilma et kahjustataks kaubaaluste tehnilist seisundit või praktilist kasutatavust.

3.2.8 Kuna käesolev vaidlus puudutab kollektiivkaubamärki, tekib küsimus, kas vastused eelnimetatud küsimustele kehtivad tervikuna või osaliselt ka kollektiivkaubamärgi kohta. See on oluline, sest erinevalt ELi 201[7]. aasta kaubamärgimäärusest (Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017 L 154, lk 1)) ei käsitle (2009. aastal vastu võetud) määrus nr 207/2009 sertifitseerimismärke, mistõttu võib osutada vajalikuks tõlgendada määrust nr 207/2009 nii, et kollektiivkaubamärgiga seondub või võib seonduda (võttes arvesse ka määruse nr 207/2009 artiklit 67) esmakordse turuleviimise ajast (see tähendab ajast, mil kauba viis turule kaubamärgiomanik või tema liige) kaugemale ulatuv kvaliteedi tagamise ülesanne.

3.2.9 Kuna Euroopa Kohus ei ole neile õigusküsimustele veel vastanud ja need on käesoleva kohtuasja lahendamisel olulised, siis esitab Hoge Raad (Madalmaade kõrgeim kohus) Euroopa Kohtule allpool sõnastatud eelotsuse küsimused.

3.3 [...] [menetluse peatamine]

4. [...]

[...] [märkused menetluse kohta]

5. Eelotsuse küsimused

1.

⁸ 14. juuli 2011. aasta kohtuotsus, C-46/10, EU:C:2011:485.

a) Kas selleks, et määruse nr 207/2009 artikli 13 lõikele 2 saaks tulemuslikult tugineda, on nõutav, et asjaomase kaubamärgiga tähistatud kauba edasine turustamine kahjustab või võib kahjustada ühte või mitut eespool punktis 3.2.4 nimetatud kaubamärgi ülesannet?

b) Kas juhul kui vastus esimese küsimuse a osale on jaatav, tuleb kirjeldatud tingimust käsitada nii, et see peab olema täidetud lisaks põhjendatud aluse esinemise tingimusele?

c) Kas määruse nr 207/2009 artikli 13 lõikele 2 tulemuslikult tuginemiseks piisab alati juba ainuüksi sellest, kui on kahjustatud ühte või mitut esimese küsimuse a osas nimetatud kaubamärgi ülesannet?

2.

a) Kas üldjuhul on kaubamärgiomanikul määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 alusel õigus seista vastu tema kaubamärgiga tähistatud kaupade edasisele turustamisele, kui neid kaupu on parandanud muud isikud kui kaubamärgiomanik ja tema volitatud isikud?

b) Kas juhul kui vastus teise küsimuse a osale on eitav, oleneb sellise kauba korral, mille viis turule kaubamärgi omanik või mis viidi tema loal ja mida on parandanud kolmas isik (nagu on täpsustatud eespool punktis 3.2.5), „põhjendatud aluse“ esinemine määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 tähenduses asjaomase [lk 9] kauba või parandamise laadist või erilistest asjaoludest, nagu on käesoleval juhul kirjeldatud eespool punkti 2.1 alapunktides ii ja iii?

3.

a) Kas kaubamärgiomaniku õigus määruse nr 207/2009 artikli 13 lõike 2 tähenduses seista vastu kauba edasisele kolmandate isikute poolsele turustamisele, on välistatud, kui kaubamärki kasutatakse viisil, mis ei saa jätta muljet, et kaubamärgiomaniku (või tema litsentsisaaja) ja kaupade edasimüüja vahel on majanduslik seos, näiteks kui kaubamärgi eemaldamisega ja/või kauba parandamisjärgse täiendava märgistamisega antakse selgelt teada, et kaupa ei parandanud kaubamärgiomanik ega tema litsentsisaaja ja seda ei tehtud ka nende loal?

b) Kas vastust sellele küsimusele mõjutab see, kas kaubamärki saab hõlpsasti eemaldada, ilma et sellega kahjustatakse kauba tehnilist seisundit või praktilist kasutatavust?

4.

Kas eespool sõnastatud küsimustele vastamisel on oluline, kas tegemist on kollektiivkaubamärgiga määruse nr 207/2009 tähenduses, ja kui on, siis millisest aspektist?

6. Resolutsioon

[...]

[...] Hoge Raad (Madalmaade kõrgeim kohus) esitab eelsõnastatud eelotsuse küsimused ja peatab menetluse.

[...] [vormistuslikud märkused] [lk 10]

Allkirjad

TÖÖDOKUMENT